

Sygnatura akt I C (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 11-08-2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Nawrocki

Protokolant: stażysta Jarosław Wróblewski

po rozpoznaniu w dniu 28-07-2016 r. w Koninie

sprawy z powództwa **M. Z. (1)**

przeciwko (...) **S.A. w W.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego (...) S. A. w W. na rzecz powódki M. Z. (1) kwotę 40.000 zł (czterdzieści tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 16.05.2015 roku do dnia zapłaty.
2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
3. Znosi wzajemnie między stronami koszty procesu.
4. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) S. A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Okręgowy w Koninie kwotę 2.713 zł (dwa tysiące siedemset trzynaście złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSO Andrzej Nawrocki

Sygn. akt I C (...)

UZASADNIENIE

Powodowie M. Z. (2), M. Z. (1) i małoletni R. Z. reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego matkę M. Z. (2) wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) SA w W.: - na rzecz powódki M. Z. (2) kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2015r.; - na rzecz powódki M. Z. (1) i małoletniego powoda R. Z. kwot po 120.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 maja 2015r., jak również zasądzenie od pozwanego na rzecz powodów kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według spisu kosztów. W uzasadnieniu pozwu powodowie wywodzili, że w dniu 1 lutego 2000 r. w K. przy ul. (...) doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego śmierć poniósł J. Z. – mąż powódki M. Z. (2) i ojciec powodów M. Z. (1) i R. Z.. Kierujący samochodem osobowym marki V. o nr rej. (...) naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że nie zachował należytych środków ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa znajdującemu się na przejściu dla pieszych J. Z., uderzając go przodem pojazdu, w wyniku czego J. Z. doznał wielonarządowych obrażeń ciała, skutkujących jego zgonem. Natomiast postępowanie karne w sprawie spowodowania wypadku, które toczyła się przeciwko właścicielowi samochodu marki V. M. Z. (3), zostało zakończone i Sąd Rejonowy w K.prawomocnym wyrokiem z dnia 3 czerwca 2003r. sygn. akt II K (...) uniewinnił M. Z. (3) od popełnienia zarzucanego mu czynu. Nadto powodowie wskazali, iż samochód sprawcy w dacie wypadku był objęty ubezpieczeniem w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów

mechanicznych u strony pozwanej i pozwany decyzją z dnia 15 marca 2001r. uznał swoją odpowiedzialność oraz wypłacił na rzecz M. Z. (2) kwotę 25.000 zł, a na rzecz M. Z. (1) i R. Z. kwoty po 15.000 zł. Powodowie wskazali jako podstawę prawną swojego roszczenia art. 448 k.c. w zw. z art. 24 § 1 k.c., gdyż śmierć J. Z. naruszyła dobra osobiste powodów w postaci więzi rodzinnych. Relacje powódki M. Z. (2) ze zmarłym mężem do dnia tragicznego wypadku były niezwykle silne i zbudowane na udanym pożyciu małżeńskim, natomiast powodom M. Z. (1) i R. Z. J. Z. dawał poczucie bezpieczeństwa, otaczał ich czułością, miłością, a więź między nimi była bardzo silna (k.2-15).

Pozwany (...) SA w W. wniósł o oddalenia powództwa i zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. Pozwany zaprzeczył wszelkim twierdzeniom pozwu wyraźnie przez siebie nie przyznanych. Pozwany potwierdził, że sprawcą wypadku był M. Z. (3), który kierował wówczas samochodem marki V. nr rej. (...), a którego ruch podlegał ochronie ubezpieczeniowej z uwagi na wykupione u pozwanego obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Natomiast w związku ze złożonym powództwem pozwany zaprzeczył, aby powodom przysługiwało zadośćuczynienie w dochodzonej wysokości, przy czym z ostrożności procesowej pozwany zaproponował ugodowe zakończenie sprawy i wypłatę określonych kwot tytułem zadośćuczynienia. Nadto pozwany wskazał, iż od czasu wypadku minęło już kilkanaście lat i w ocenie pozwanego stan faktyczny sprawy nie uzasadnia żądań zasądzenia na rzecz powodów zadośćuczynienia w tak znacznych rozmiarach, natomiast odsetki mogą być zasądzone co najwyżej od daty wyrokowania (k.95-98).

Sąd Okręgowy w Koninie prawomocnym postanowieniem z dnia 8.10.2015r. sygn. akt I C (...) umorzył postępowanie w sprawie z powództwa M. Z. (2) i małoletniego R. Z. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego matkę M. Z. (2) oraz orzekł o nieuiszczonych kosztach sądowych (k.116,119).

Sąd ustalił, co następuje :

Pozwany (...) SA w W. zawarł umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych dotyczącą samochodu osobowego marki V. nr rej. (...), którego właścicielem był M. S. – polisa nr (...), która to umowa obowiązywała w dniu 1.02.2000r. (bezsporne).

W dniu 1.02.2000r. w K. przy ul. (...) doszło do wypadku drogowego w wyniku którego kierujący samochodem osobowym marki V. nr rej. (...), który nie zachował należytych środków ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa znajdującemu się na przejściu dla pieszych J. Z., uderzył przodem samochodu w J. Z., który zmarł na skutek doznanych obrażeń (bezsporne).

Sąd Rejonowy w K.prawomocnym wyrokiem z dnia 3.06.2003r. sygn. akt II K (...) uniewinnił M. Z. (3) od popełnienia zarzucanego mu czynu, polegającego na tym, że w dniu 1.02.2000r. około godz. 21.00, w K. przy ul. (...), kierujący samochodem osobowym marki V. nr rej. (...), naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował należytych środków ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa znajdującemu się na przejściu dla pieszych J. Z., uderzając go przodem samochodu, w wyniku czego J. Z. doznał obrażeń ciała w postaci urazu wielonarządowego skutkującego jego zgon, a następnie po dokonaniu wypadku zbiegł z miejsca zdarzenia (dowód: k.21-22 oraz k.462 akt Sądu Rejonowego w Koninie sygn. akt II K (...)).

J. Z. w momencie śmierci miał 33 lata i nie pracował od 3 miesięcy, gdyż planował wyjazd do pracy do Niemiec. J. Z., który miał dobre relacje z córką - powódką M. Z. (1), opiekował się dziećmi, spędzał z nimi czas, chodził na spacer, był troskliwym i opiekuńczym ojcem. Powódka M. Z. (1) była emocjonalnie bardzo silnie związana z ojcem J. Z. i mogła liczyć na jego pomoc (dowód: k.41-43; zeznania powódki M. Z. k.146-147 oraz zeznania świadków: D. F. k.133v-134 i W. R. k. 134-135).

Powódka M. Z. (1) w momencie śmierci ojca miała 9 lat i wówczas wraz z ojcem oraz bratem znajdowała się na przejściu dla pieszych, przy czym powódka z daleka widziała zwłoki ojca. Powódka przed śmiercią ojca była otwartym, radosnym dzieckiem, natomiast po śmierci ojca powódka długo płakała, otrzymywała leki na uspokojenie, zamknęła się w sobie

i straciła kontakt z koleżankami (dowód: zeznania powódki M. Z. k.146-147 oraz zeznania świadków: D. F. k.133v-134 i W. R. k. 134-135).

Powódka M. Z. (1) po kilku miesiącach po wypadku rozpoczęła leczenie u psychologa oraz u neurologa, z uwagi na częste bóle głowy, przy czym u psychologa powódka była leczona do 2001r., a u neurologa powódka była leczona do 2002r. Powódka po pogrzebie, po 2-3 tygodniach wróciła do szkoły i kontynuowała naukę przez 4-5 lata, przy czym wówczas powódka uczyła się w szkole podstawowej i otrzymywała promocje do następnej klasy. Następnie powódka kontynuowała naukę w gimnazjum i wówczas powódka nie otrzymała promocji do trzeciej klasy, gdyż miała słabe wyniki w nauce. Powódka w tym czasie miała problemy z koncentracją oraz z zapamiętywaniem i nie potrafiła się uczyć. Po ukończeniu gimnazjum powódka uczyła się w szkole zawodowej i uzyskała zawód sprzedawcy, a następnie uczyła się zaocznie w Technikum Budowlanym w K. i po ukończeniu nauki w czerwcu 2013r. uzyskała zawód technik handlowiec. W tym czasie powódka nie pracowała i była zarejestrowana jako bezrobotna, jak również w tym czasie powódka chodziła na kurs masażu, którego jednakże nie ukończyła. Następnie powódka pracowała przez 1 rok i 6 miesięcy jako opiekunka dla dziecka, a od marca 2014r. powódka zaczęła pracować jako sprzedawca w sklepie obuwniczym. W listopadzie 2014r. powódka zmieniła pracę i od tego czasu powódka pracuje jako sprzedawca w P. M. w K.. Powódka do dnia 31.08.2015r. otrzymywała zasiłek pielęgnacyjny z tytułu niepełnosprawności w kwocie 153 zł miesięcznie, a od 1 marca 2015r. powódka otrzymuje rentę w kwocie 407 zł 36 gr miesięcznie (dowód: k.44-50,75,78,79; zeznania powódki M. Z. k.146-147 oraz zeznania świadków: D. F. k.133v-134 i W. R. k. 134-135).

Powódka M. Z. (1) ponownie zaczęła się leczyć u psychologa i psychiatry pod koniec 2013r., gdyż powódka miała trudności z koncentracją i była zamknięta w sobie, jak również miała „kołatanie” serca. Powódka u psychiatry była 2-3 razy, natomiast u psychologa powódka przez kilka miesięcy była 2-3 w tygodniu, przy czym z psychologiem powódka nie spotyka się od kwietnia 2014r. W marcu 2014r. powódka miała w P. operację na klatce piersiowej i obecnie w klatce piersiowej powódka ma wstawioną płytkę. Natomiast w listopadzie 2014r. powódka, gdy była w pracy, to wówczas po raz pierwszy miała atak padaczki i od tego czasu powódka kilka razy miała tego typu ataki padaczki. Obecnie powódka przyjmuje leki związane z padaczką oraz niedoczynnością tarczycy (dowód: k.145; zeznania powódki M. Z. k.146-147 oraz zeznania świadków: D. F. k.133v-134 i W. R. k. 134-135).

Powódka M. Z. (1) wspomina ojca, nadal tęskni za nim i nie pogodziła się z jego śmiercią, jak również powódka nadal przechowuje zdjęcia i pamiątki po ojcu. Obecnie powódka odwiedza grób ojca raz w tygodniu. Powódka M. Z. (1) od ponad 6 lat ma narzeczonego i panuje zawarcie związku małżeńskiego, jednakże powódka nadal zamieszkuje wraz z matką i nie jest jeszcze ustalona data zawarcia tego związku (dowód: zeznania powódki M. Z. k.146-147 oraz zeznania świadków: D. F. k.133v-134 i W. R. k. 134-135).

Śmierć ojca J. Z. wywołała u powódki M. Z. (1) stan ostrego stresu, a następnie zespół stresu pourazowego którego objawami były zaburzenia funkcjonowania emocjonalnego, lęki, bóle głowy, zwiększona reaktywność na stres, trudności w funkcjonowaniu społecznym i poznawczym. Na skutek stresu jakim była śmierć ojca u powódki konieczna była interwencja w postaci leczenia neurologicznego i interwencja psychologiczna, jednakże kolejne wizyty u neurologa i leczenie farmakologiczne przyniosły poprawy stanu psychicznego powódki w zakresie redukcji dolegliwości bólowych i napięcia. Natomiast w chwili obecnej u powódki występują zaburzenia natury nerwicowej i nie są one nasilone, przy czym zaburzają one funkcjonowanie powódki jedynie w sferze emocjonalnej, a sfera społeczna, zawodowa, osobista jest niezaburzona. Występujące zaburzenia mogą, ale nie muszą być leczone w zakresie terapii psychologicznej i nie wymagają leczenia psychiatrycznego. W związku ze śmiercią ojca u powódki nie stwierdzono trwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym z tytułu występujących zaburzeń psychopatologicznych (dowód: opinia biegłego sądowego psychiatry M. R. k.156-161).

W 2001r. małoletnia wówczas powódka otrzymała od pozwanego odszkodowanie w kwocie 15.000 zł z tytułu znacznego pogorszenia się sytuacji życiowej powódki po śmierci ojca (dowód: k. 24).

W dniu 25.09.2001r. wpłynął do Sądu Okręgowego w P. Ośrodek (...) w K. pozew wniesiony przez M. Z. (2), która w imieniu własnym oraz małoletnich dzieci: M. Z. (1) i R. Z., wniosła o zasądzenie od pozwanego łącznie kwoty 99.000

zł, w tym na rzecz powódki M. Z. (1) kwoty 33.000 zł, tytułem odszkodowania, z uwagi na znaczne pogorszenie się ich sytuacji po śmierci J. Z.. W uzasadnieniu tego pozwu M. Z. (2) m.in. wskazała, że po śmierci J. Z. sytuacja dzieci, które zostały bez ojca, ma wymiar krzywdy moralnej, jak również zakłócenia możliwości wychowania, życia w pełnej rodzinie, możliwości zdobycia wykształcenia bez współpracy z ojcem oraz wychowania i dorastania bez pomocy ojca (dowód: k. 2-5 akt Sądu Okręgowego w P. Ośrodek (...) w K. sygn. akt XV C (...)).

Sąd Okręgowy w P. Ośrodek (...) w K. prawomocnym wyrokiem z dnia 27.06.2002r. sygn. akt XV C (...) zasądził od pozwanego m.in. na rzecz małoletniej wówczas powódki M. Z. (1) kwotę 25.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wyrokowania, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz orzekł o kosztach procesu (dowód: k. k.25).

Powódka w piśmie z dnia 4.05.2015r. zwróciła się do pozwanego o wypłatę, na podstawie art. 448 k.c. zadośćuczynienia w kwocie 120.000 zł (dowód: k.26-30). Pozwany pismem z dnia 15.05.2015r. poinformował powódkę, że z uwagi na przedawnienie roszczeń brak jest podstaw do pozytywnego rozpatrzenia zgłoszonych roszczeń odszkodowawczych (dowód: k.31).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań powódki M. Z. (1) (k.146-147), zeznań świadków: D. F. (k.133v-134), W. R. (k. 134-135), opinii biegłego sądowego psychiatry M. R. (2) (k.156-161) oraz dokumentów: kserokopii notatki urzędowej z dnia 1.02.2000r. (k.20), kserokopii wyroku Sądu Rejonowego w K.z dnia 3.06.2003r. sygn. akt II K (...) (k.21-22), kserokopii opisu aktów USC (k.23,38-40), kserokopii pisma pozwanego z dnia 15.03. (...). (k.24), kserokopii wyroku Sądu Okręgowego w P. Ośrodek (...) w K. z dnia 27.06.2002r. sygn. akt XV C (...) (k.25), kserokopii pisma z dnia 4.05.2015r. (k.26-30), kserokopii pisma pozwanego z dnia 15.05.2015r. (k.31), kserokopii zdjęć (k.41-43), dokumentacji medycznej powódki M. Z. (1) (k.44-50,145,), kserokopii umowy o pracę powódki (k.75), kserokopii decyzji Prezydenta Miasta K. z dnia 8.09.2014r. (k.78), kserokopii decyzji (...) Oddział w P. II Inspektorat w K. z dnia 16.03.2015r. (k.79), jak również dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Okręgowego w Poznaniu Ośrodek (...) w K. sygn. akt XV C (...), Sądu Rejonowego w K.sygn. akt II K (...), kserokopii akt szkody pozwanego (...).

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom powódki M. Z. (1) oraz zeznaniom świadków: D. F. i W. R., gdyż zeznania te są spójne, logiczne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego psychiatry M. R. (2) jest jasna i logiczna, a wnioski należyście i wyczerpująco uzasadnione. Wartość dowodowa dokumentów zgromadzonych w sprawie nie budziła zdaniem Sądu wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje :

Powódka M. Z. (1) roszczenie swoje wywodzi z obowiązującego w dniu wypadku art. 822 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz zostaje zawarta umowa ubezpieczenia. Zgodnie natomiast z obowiązującym w dniu wypadku § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24.03.2000 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (Dz. U. Nr 26, poz. 310 ze zm.) z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest m.in. uszkodzenie ciała i rozstrój zdrowia (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7.11.2012 r., sygn. III CZP 67/12 OSNC 2013/4/45).

Natomiast z art. 448 k.c. wynika, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu czyje dobro osobiste zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Należy przy tym zauważyć, iż przedstawione w art. 23 k.c. wyliczenie dóbr osobistych ma charakter przykładowy i spowodowanie śmierci osoby bliskiej może stanowić naruszenie dóbr osobistych najbliższych członków rodziny zmarłego i uzasadniać przyznanie im zadośćuczynienia na podstawie art. 448 kc (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14.12.2007 r., sygn. akt I ACa 1137/07, POSAG 2008/1/50; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.01.2010 r. sygn. akt IV CSK 307/09 OSNC – ZD 2010/3/91; uchwałę Sądu

Najwyższego z dnia 22.10.2010 r., sygn. III CZP 76/10 Lex nr 604152; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.05.2011 r., sygn. I CSK 621/10, Lex nr 848128; uchwałę Sądu Najwyższego z 13.07.2011 r., sygn. III CZP 32/11 OSNC 2012/1/10; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7.11.2012 r., sygn. III CZP 67/12 OSNC 2013/4/45; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 20.12.2012 r., sygn. III CZP 93/12 OSNC 2013/7-8/84).

W niniejszej sprawie bezsporne było, że w dniu 1.02.2000r. w K. przy ul. (...) doszło do wypadku drogowego w wyniku którego kierujący samochodem osobowym marki V. nr rej. (...), który nie zachował należytych środków ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa znajdującemu się na przejściu dla pieszych J. Z., uderzył przodem samochodu w J. Z., który zmarł na skutek doznanych obrażeń. Oznacza to, że skoro winę za spowodowanie tego wypadku ponosi kierujący samochodem osobowym marki V. nr rej. (...), to pozwany zgodnie z – obowiązującym w dniu wypadku art. 822 k.c. oraz § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24.03.2000 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (Dz. U. Nr 26, poz. 310 ze zm.) i art. 448 k.c. jest – co do zasady – zobowiązany do wypłaty powódce stosownego zadośćuczynienia.

Jak już wcześniej wskazano, z art. 448 k.c. wynika, że w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu czyje dobro osobiste zostało naruszone odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia. Oznacza to, iż zasądzenie zadośćuczynienia ma charakter fakultatywny i od oceny Sądu, opartej na analizie okoliczności konkretnej sprawy, zależy przyznanie pokrzywdzonemu ochrony w tej formie.

Należy przy tym zauważyć, że podstawową funkcją zadośćuczynienia pieniężnego za naruszenie dóbr osobistych jest funkcja kompensacyjna. Zadośćuczynienie ma wynagrodzić doznaną krzywdę, przy czym należy uwzględnić wszystkie aspekty tej krzywdy. Wobec tego zadośćuczynienie pieniężne, nie będące odszkodowaniem, powinno mieć odczuwalną dla powoda wartość majątkową i wysokość zadośćuczynienia nie może mieć charakteru symbolicznego. Przy określaniu wysokości tego świadczenia trzeba mieć na względzie okoliczności konkretnej sprawy, w tym rozmiar krzywdy oraz indywidualne cechy pokrzywdzonego i jego zdolności powrotu do równowagi psychicznej po upływie określonego czasu, a także brać pod uwagę uzupełniająco wysokość stopy życiowej społeczeństwa.

W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, że spowodowanie śmierci J. Z. naruszyło dobra osobiste powódki. Więź pomiędzy rodzicami i dziećmi jest jedną z najsilniejszych więzi międzyludzkich, a rozerwanie tej więzi przez spowodowanie śmierci stanowi naruszenie dóbr osobistych powódki.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, powódka M. Z. (1) w momencie śmierci ojca miała 9 lat i przed śmiercią ojca była otwartym, radosnym dzieckiem, natomiast po śmierci ojca powódka długo płakała, otrzymywała leki na uspokojenie, zamknęła się w sobie i straciła kontakt z koleżankami. Powódka po pogrzebie, po 2-3 tygodniach, wróciła do szkoły i kontynuowała naukę, a po ukończeniu nauki w czerwcu 2013r. uzyskała zawód technik handlowiec. W tym czasie powódka nie pracowała i była zarejestrowana jako bezrobotna, jak również w tym czasie powódka chodziła na kurs masażu, którego jednakże nie ukończyła. Następnie powódka pracowała przez 1 rok i 6 miesięcy jako opiekunka dla dziecka, a od marca 2014r. powódka pracuje jako sprzedawca. Powódka M. Z. (1) wspomina ojca, nadal tęskni za nim i nie pogodziła się z jego śmiercią, jak również powódka nadal przechowuje zdjęcia i pamiątki po ojcu. Obecnie powódka odwiedza grób ojca raz w tygodniu. Powódka M. Z. (1) od ponad 6 lat ma narzeczonego i panuje zawarcie związku małżeńskiego. Śmierć ojca J. Z. wywołała u powódki M. Z. (1) stan ostrego stresu, a następnie zespół stresu pourazowego którego objawami były zaburzenia funkcjonowania emocjonalnego, lęki, bóle głowy, zwiększona reaktywność na stres, trudności w funkcjonowaniu społecznym i poznawczym. Na skutek stresu jakim była śmierć ojca u powódki konieczna była interwencja w postaci leczenia neurologicznego i interwencja psychologiczna, jednakże kolejne wizyty u neurologa i leczenie farmakologiczne przyniosły poprawy stanu psychicznego powódki w zakresie redukcji dolegliwości bólowych i napięcia. Natomiast w chwili obecnej u powódki występują zaburzenia natury nerwicowej i nie są one nasilone, przy czym zaburzają one funkcjonowanie powódki jedynie w sferze emocjonalnej, a sfera społeczna, zawodowa, osobista jest niezaburzona. Występujące zaburzenia

mogą, ale nie muszą być leczone w zakresie terapii psychologicznej i nie wymagają leczenia psychiatrycznego. W związku ze śmiercią ojca u powódki nie stwierdzono trwałego uszczerbku na zdrowiu psychicznym z tytułu występujących zaburzeń psychopatologicznych.

Mając na względzie powyższe okoliczności, należy zdaniem Sądu uznać, iż roszczenie powódki M. Z. (1) dotyczące zadośćuczynienia po śmierci ojca J. Z. jest uzasadnione co do kwoty 40.000 zł, przy uwzględnieniu, że pozwany pismem z dnia 15.03.2001r. przyznał małoletniej wówczas powódce odszkodowanie w kwocie 15.000 zł z tytułu znacznego pogorszenie się sytuacji życiowej powódki po śmierci ojca. Natomiast roszczenie powódki z tego tytułu w pozostałym zakresie należy uznać za wygórowane i bezzasadne.

W ocenie Sądu ustalając wysokość należnego powódce w niniejszej sprawie zadośćuczynienia należy także uwzględnić, iż powódka zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sąd Okręgowy w P. Ośrodek (...) w K. z dnia 27.06.2002r. sygn. akt XV C (...) otrzymała od pozwanego dodatkowo odszkodowanie za pogorszenie się jej sytuacji życiowej po śmierci ojca w kwocie 25.000 zł (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 20.02.2013r. sygn. akt I ACa 10/13 LEX Nr 1316327).

W świetle okoliczności niniejszej sprawy należy zdaniem Sądu uznać, iż roszczenie powódki M. Z. (1) jest także uzasadnione co do zasądzenia zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 16.05.2015r (por. art. 481 § 1 k.c. i art. 817 § 1 i 2 k.c.). Powódka w piśmie z dnia 4.05.2015r. zwróciła się do pozwanego o wypłatę, na podstawie art. 448 k.c., zadośćuczynienia w kwocie 120.000 zł, natomiast pozwany pismem z dnia 15.05.2015r. poinformował powódkę, że z uwagi na przedawnienie roszczeń brak jest podstaw do pozytywnego rozpatrzenia zgłoszonych roszczeń odszkodowawczych.

W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanego (...) SA w W. na rzecz powódki M. Z. (1) kwotę 40.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16.05.2015r. do dnia zapłaty (**punkt 1 wyroku**).

Natomiast roszczenie powódki M. Z. (1) w pozostałym zakresie Sąd oddalił jako bezzasadne (**punkt 2 wyroku**).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., znosząc między stronami te koszty, albowiem żądanie powódki zostało częściowo uwzględnione, a nadto określenie należnej powódce sumy zależało od oceny Sądu (**punkt 3 wyroku**).

Natomiast o nieuiszczonych kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 uksc w zw. z art. 100 kpc, nakazując pobrać od pozwanego (...) SA w W. na rzecz Skarbu Państwa – - Sąd Okręgowy w Koninie kwotę 2.713 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, przy czym koszty te obejmują opłatę sądową w kwocie 2.000 zł oraz koszty sporządzenia opinii przez biegłego w łącznej kwocie 713 (**punkt 4 wyroku**).

SSO Andrzej Nawrocki